

получно въ Русчукъ съ бирджа. И тамъ преседѣхмы до 16. Ноемврія и си додохмы въ Севліево на 18. Ноемврія. Като стоехъ празень въ Севліево, предумахъ по главни-тъ ученици да ма искать, и да нещятъ нови-тъ учители, и тѣй подадохъ жалба на чорбаджи-тъ, тѣй и на Мюдюря. Въ този случай неприятелѣ-тъ ми Н. С., х. Колю, Вешко, Цачоулу, Илия Денчовъ, Маньулу Иванъ и Ханчу Ботювъ, отиватъ на конакатъ на 2. Декемврія и ма наклеветяватъ на Мюдюринъ че съмъ былъ ималъ да давамъ на община-та 3000 „ гроша, и тѣй извадиха лажливи свидѣтели, които направиха испатъ че съмъ останалъ длъженъ 2800 „ гроша, и лажливи-тъ свидѣтели бѣха Х. Хинку Бечка-та и Цоню Лопковъ, и тѣй направиха ма борчлія, и ма запреха, азъ ако и да казвахъ че нѣмамъ да давамъ нето еднѣ парж. Но никой ма неслуша, и тѣй ма запряха, а Иванчо Пенчовъ ми ставаше кефилъ вечеръ да си спя у дома. На 4. Декем. ма повикаха на училище-то, гдѣто ся бѣха събрали и пріятелѣ и неприятелѣ мой, и тамъ ма кандарисаха сички-тъ. Като ми предложиха тѣй, нѣ знаймы че ти нѣмашъ да давашъ нищо и не си борчлія, но чункимъ не стоишь миренъ но премалатъ ученици-тъ и править граджъ на тарафи, затуй та искарахмы борчлія, и нѣ нѣма да станемъ лажливи, затуй ще дадешъ сенетъ, че си борчлія, че ни ще ти ги харижимъ, азъ ако и да нещяхъ и не сконявахъ да давамъ сенетъ натиснаха ма кандардисаха ма, дай сенетъ че са отжрвай сега, че до тогава ще ся смиятъ хора-та за тебъ и неще да зематъ нищо отъ тебъ, само сега да имъ стане кефъ-атъ на нѣкои си. И азъ дадохъ сенетъ за 6. месяцы вааде. И отъ жялость веке неможехъ да си намѣря място. И на 5. Декемврія отидохъ до Ловечъ да ся расхода, и кондисахъ у Вуйчови Маринчови, и тамъ преседяхъ 3-4. дена. И поканиха ма долнокрайцы и Владика-та да ма упомятъ за долнокрай на мѣсто Иконома попъ Коста, който бѣше умрялъ, но азъ не имъ ся врекохъ, и си отидохъ на 9. Декемврія въ Севліево. На 25. Декемврія на Рождество, отидохъ въ черква гдѣто си стоя на мѣсто-то, и Пано новіятъ уч. дерзна да ма пжди отъ Тронъ-атъ, но азъ не са магнахъ, и послѣ казахъ това съ жялость на Господарѣ-тъ. На вториятъ день Г. Н. Ковачевъ Ловчан. уч. заедно съ Парвана и едно турче дождаха на гости на Г. Пана Рогозарова въ училище-то и стояха до 3—4 дни въ Севліево.

1866 Започнахмы, и да бы далъ Богъ, да я искарами живо и здраво. Секи се радва на нова-та година, само азъ сиромашъ умнемень ухакаренъ, смазанъ, обезчестенъ и въ джобъ-атъ нѣмамъ двѣ пары, че какъ ще искарамъ нова-та година, Богъ да ми е на помощь и съ туй ся утешавахъ, Богъ е мѣлостивъ.

На 22. Іануарія ходихъ съ Иванча Пенчовъ и съ Ивана Дедовъ Пенчовъ калфа отъ Гжбены, на Ловичъ на Акима на